

Ἐτερον κακόβουλον τέχνασμα ἐγένετο κατὰ τοῦ Δικ δι' ἀοράτου, καὶ τοι οὐχὶ ἀγνώστου εἰς αὐτὸν χειρός. Μίαν ἡμέραν ἀφῆκε τὴν πλάκα ἐφ' ἧς ἔγραφε τὴν ἀριθμητικὴν του ἐπὶ τινὰ λεπτὰ ἐπὶ καθίσματος παρὰ τὴν θύραν ἐπ' αὐτῆς εἶχε γεγραμμένην ἀριθμητικὴν ἐργασίαν δύσκολον δι' ἣν εἶχε καταναλώσει πολλὸν χρόνον τὴν προηγουμένην ἐσπέραν, καὶ ἦν ἐπὶ τέλους κατάρθωσε νὰ τελειώσῃ, καὶ τοι μετὰ μεγάλης δυσκολίας. Εἶχεν ἐκκινήσει διὰ τὸ σχολεῖον, μὲ πλάκα καὶ βιβλία εἰς τὰς χεῖρας, ὅταν εἶδεν ὅτι ἐλησμονήσῃ ἐν ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔτρεξεν ὀπίσω νὰ τὸ φέρῃ. Δὲν ἠδυνήθη ἀμέσως νὰ τὸ εὑρῇ, καὶ τοι δὲν ἀπεμακρύνθη τῆς πλακῆς του πλειότερον τῶν πέντε ἢ ἐξ λεπτῶν τῆς ὥρας, καὶ τὴν εὑρεν ἀκριβῶς ἐνθα τὴν ἀφῆκε ὅταν ἐπέστρεψεν. Τὴν ἤρπασε καὶ ἔτρεξεν, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἐπλησίαζεν εἰς τὸ σχολεῖον ἀνεκάλυψε τοὺς ἀριθμοὺς τῆς ἀθροίσεως ἀπεσβεσμένους ὡς διὰ σπόγγου. Ἐλυπήθη σφόδρα, καὶ εἶπεν εἰς τὸν διδάσκαλον τί συνέβη, καὶ παρεκάλει νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ νὰ ποιήσῃ τὴν αὐτὴν ἀριθμητικὴν πράξιν πάλιν τὴν ἐσπέραν ἐκείνην. Ὁ διδάσκαλος, εἰθισμένος ἐκ παίδων προφασίζομένων πολλάκις ἐναντίον τῆς ἀληθείας, τὸν ἐπέπληξε διότι ἀφῆκε τὴν πλάκα αὐτοῦ ἀπροσέκτως ἐκτεθειμένην, καὶ εἶπεν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ τίς ἤθελε ποτὲ λάβῃ τὴν ἐνόχλησιν νὰ σβέσῃ τὰ ψηφία διὰ νὰ τὸν θέσῃ εἰς ἀμηχανίαν. Ὁ Δικ εἶδε ὅτι δὲν τὸν ἐπίστευσεν, καὶ πολλὴ ἐλυπήθη καὶ ὅμως δὲν ἠδύνατο νὰ εἰπῇ τὰς ἐπὶ τοῦ Γεωργίου ὑποψίας του, διότι δὲν εἶχεν ἀποδείξει ὅτι οὗτος τὸ ἔπραξεν. Ἐγίνωσκε μόνον ὅτι περὶ τὸν χρόνον ἐκείνον ἐν γένει διήρχετο διὰ τῆς θύρας ἐπανερχόμενος ἐκ τοῦ προγεύματος, καὶ ἐπίσης ἐγίνωσκε ὅτι θὰ ἦτον ἐτοιμος νὰ τῷ προξενήσῃ τοιαύτην ζημίαν.

Ὁ γέρον Βάλτερος δὲν ἐλπισμόνῃς τὸν μικρὸν αὐτοῦ φίλον, οὐδὲ ὁ Δικ ἀπώλεσε τὴν πρὸς αὐτὸν θερμὴν ἀγάπην του. Ἀντήλλασσον ἐπιστολάς ἀπ' αἰεροῦ εἰς καιρὸν, καὶ ἡ ἀλληλογραφία ἦτο λίαν ὠφέλιμος νὰ διατηρῇ ἐν τῇ διανοίᾳ τοῦ Δικ τὴν ἀνάμνησιν τῶν ὧν ὁ Βάλτερος τῷ ἐδίδασκεν. Ὁ σὺρ Τζῶν ὅταν ἦτον εἰς τὴν πόλιν ἐκάλεσε τὸν γέροντα καὶ τῷ ἔδωκεν εὐνοϊκὴν ἐκθεσιν περὶ τοῦ παιδός, καὶ τῷ εἶπεν ὅτι ὁ κ. Νάυλωρ ἦτο λίαν εὐχαριστημένος ἐξ αὐτοῦ, καὶ ἐπίστευσεν ὅτι μίαν ἡμέραν ἤθελε κάμει πρῶτης τάξεως κηπουρὸν, διότι ἡ καλαισθησία του ἦτο ἀσυνήθης, καὶ ἡ νοημοσύνη αὐτοῦ ἐν γένει ἐκ τῶν σπανίων.

«Θὰ ἐπιθυμοῦν νὰ γίνῃ μίαν ἡμέραν μέγας κηπουρὸς» εἶπεν ὁ Βάλτερος, «καὶ πολλὸ μάλλον ἀγαθὸς ἀνὴρ, πάντοτε ἔχων ἐνώπιον αὐτοῦ τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ.»

«Πιστεύω ὅτι θὰ γίνῃ οὕτω, φίλε μου,» εἶπεν ὁ σὺρ Τζῶν. «Ὡς πηγαίνουν οἱ γονεῖς του;»

«Ὑπὲρ ποτε χειρότερα,» εἶπεν ὁ Βάλτερος. «Ἡ μήτηρ εἶναι εἰς τοιαύτην ἀθλίαν κατάστασιν ὑγείας ἐκ τοῦ πότου ὥστε δὲν θὰ ζήσῃ πολὺ ὡς φαίνεται, καὶ ὁ πατήρ του σπανίως εἶναι νήφων. Ἐπῆγον ἐσχάτως νὰ

τοῖς εἶπω ὅτι εἶχον εἰδήσεις περὶ τοῦ τέκνου των, ἀλλ' ἐφάνησαν πολλὴ ἀδιάφορος περὶ αὐτοῦ, καὶ οὐδὲ ἡρώτησαν. Ἀμφότεροι πιθανῶς θὰ καταντήσωσιν εἰς τὸ πτωχοκομεῖον λίαν προσεχῶς.»

«Εἶναι λοιπὸν φανερόν ὅτι δὲν ὑπάρχει χρεῖα νὰ στείλω τὸν υἱόν των εἰς τὸ Λονδίνον νὰ τοὺς ἴδῃ,» εἶπεν ὁ σὺρ Τζῶν, «ὡς θὰ ἔπραττον ἐὰν ἦσαν εὐπόλητοι ἄνθρωποι. Καλλίτερα νὰ ἦναι μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ὥς ἔχουσι τὰ πράγματα.»

«Πολὺ καλλίτερα, σὺρ Τζῶν. Ἡ Αὐλὴ τοῦ Ῥόαν δὲν εἶναι τόπος δι' αὐτὸν τώρα» ὥς ταχύτερον λησμονήσῃ τὴν ὑπαρξίν των ὧν ἐκεῖ συμβαίνουσι τόσῳ τὸ καλλίτερον. Ἐπιθυμοῦν νὰ ἴδῃ τὸν νέον πάλιν καμμὴν ἡμέραν, ἂν ὁ Θεὸς θέλῃ, ἀλλὰ δὲν εἶναι πιθανόν, διότι πλησιάζω τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη, καὶ τοι δὲ εἶμαι ὑγίης καὶ δυνατὸς, ὅμως εἰς τὴν ἡλικίαν μου δὲν δύναμαι νὰ προσδοκῶ πλειότερα ἔτη. Ὁ Θεὸς νὰ σὰς εὐλογῇ, σὺρ Τζῶν, διότι τὸν ἐπροστατεύσατε τοιοῦτοτρόπως τὸν ἐβλάλα παραδόξως πολὺ εἰς τὴν καρδίαν μου, καὶ θέλω προσεῦχασθαι δι' αὐτὸν ἐφόσον ζῶ.» (ἄκολουθεῖ).

ΟΙ ΙΟΥΔΑΙΟΙ ΕΙΣ ΤΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Τὰ Ἱεροσόλυμα μεταβιβάζονται ἐκ τῶν Τούρκων εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Ἰουδαίων. Ὁ βαθύπλουτος Ἰουδαῖος Ροδχίλδ ἐδάνεισε τῇ Τουρκίᾳ 2,000,000,000 φράγκα, λαβὼν ὡς ἐνέχειρον τὴν Παλαιστίνην, ἐπειδὴ δὲ θὰ ἦναι ἀδύνατον εἰς τὴν χρεοκοπήσαν Τουρκίαν νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ δάνειον ἡ Παλαιστίνη μετὰ θεικότητος θέλει μεταβῇ εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ἰουδαίων.

Ἐτερος δὲ εἰς Βιέννην Ἰουδαῖος ἱδρύσεν Γεωργικὴν σχολὴν ἐν ἣ πολλοὶ Ἰουδαῖοι διδάσκονται ἢ μάλλον προπαρασκευάζονται ὅπως ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς μετὰ τὴν εἰς Παλαιστίνην ἐπιστροφὴν αὐτῶν. Ἐνῶ συχναὶ συνελούτις λαμβάνουσι χώραν μεταξὺ ἐπισήμων Ἰουδαίων πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν καταληλωτέρων μέτρων διὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἀνάκτησιν ἐθνικῆς ὑπάρξεως.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώτης ἐκατονταετηρίδος ἡ Τουρκία ἐπέτρεπεν εἰς μόνον 300 Ἰουδαίους νὰ διαμένωσι διαρκῶς ἐν Ἱεροσολύμοις. Μετὰ ταῦτα ἐδόθη αὐτοῖς ἡ ἀδεια νὰ κατοικήτωσιν ἐν μόνον διαμέρισμα τῆς πόλεως ἀλλὰ καὶ ὁ ὅρος οὗτος πρὸ δεκαετίας καταργήθη καὶ ἔκτοτε ἡ συρροὴ τῶν Ἰουδαίων εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν πόλιν ἐγένετο καταπληκτικὴ. Ἐκάστη ἐτοιμόρροπος οἰκία ἀγοράζεται ὑπὸ Ἰουδαίων οἵτινες καὶ πολλὰς νέας οἰκίας ὠκωδόμησαν εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως. Πρὸς δὲ καὶ Σχολεῖα, Νοσοκομεῖα καὶ θρησκευτικοὶ Σύλλογοι ἱδρύθησαν. ὁ δὲ πληθυσμὸς ὅστις πρὸ 80 ἐτῶν ἦτο οὐχὶ πλέον τῶν 300, σήμερον ὑπερβαίνει τὰς 20,000 Ἰουδαίων.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ὁ βασιλεὺς τῆς Σιάμ ἔχει σωματοφυλακὴν συνισταμένην ἐκ πολεμιστῶν γυναικῶν περὶ τὰς 400. Ἐκλέγονται δὲ

αὐταὶ ἐκ τῶν ῥωμαλαιότερων καὶ ὥραιότερων τοῦ τόπου. Βισερόνται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν περὶ τὸ 13 ἔτος τῆς ἡλικίας καὶ διαμένουσι μέχρι τοῦ 25 ἔτους.

Ὁ βασιλεὺς οὗτος ἱδρύσας χριστιανικὸν Γυμνάσιον πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν ἐν τῇ Αὐλῇ παίδων καὶ διώρισεν τὸν τε Πρωτάνην καὶ τοὺς καθηγητάς ἐκ τῶν Ἱεραποστόλων.

Τέλος δὲ ἀνεκνήρυχθη ὑπὲρ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας διὰ τῆς ἐξῆς πρὸς τὸν λαὸν προκηρύξεώς του, «Ὅστις νομίζει θρησκευμὰ τι ὀρθόν, δύναται νὰ πρεσβεύσῃ αὐτὸ κατὰ θέλησιν, ἢ ὠφέλεια καὶ ἡ ζημία ἀνήκει εἰς αὐτὸν προσωπικῶς. Ἐάν τις πρεσβεύσῃ ὅτι ἡ θρησκεία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἶναι ὀρθὴ δύναται ἐλευθέρως ν' ἀκολουθῇ αὐτήν». Οὕτω λοιπὸν οἱ κάτοικοι τῆς Σιδᾶ ἀπολαύουσι θρησκευτικῆς ἐλευθερίας.

* * Κατὰ τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἱαπωνίας ἀνέρχετο εἰς 34,338,404 ψυχάς, ὁ δὲ πληθυσμὸς τοῦ Τόκιου, τῆς πρωτεύουσας, εἰς 1,036,771.

* * Κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν τῆς πόλεως τῶν Παρισίων διὰ τὸ ἔτος 1880 ἄρτιως ὑποβληθέντα εἰς τὸ ἐπαρχιακὸν συμβούλιον, τὰ ἔσοδα ἀνέρχονται εἰς 228,115,579 φρ. τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 226,348,529 φρ.

* * Ἡ διδομένη ἐπιχορήγησις εἰς τὸν ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας Ἀλέξανδρον ἀνέρχεται εἰς 6,000,000 φρ.

* * Κατὰ τὴν ἐκποίησιν τμήματος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Φερμίνου Διδότου ἐν Παρισίοις λειτουργικῇ κληροδοτηθεῖσα εἰς τὴν βασιλίσαν Δικατερίνην, σύζυγον Ἑρρίκου τοῦ Β', τῆς Ἀγγλίας, ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Καρόλου Σ', εἶτα δὲ ἰδιοκτησίᾳ Ἑρρίκου τοῦ Σ', Ἑρρίκου Ζ', Ἑρρίκου Η', ἡγοράσθη ὑπὸ βιβλιοπώλου ἐν Παρισίοις ἀντὶ 76,000 φρ. Χειρόγραφοι ἀνήκον τῇ Μαρίᾳ βασιλίσσῃ τῶν Σκώττων ἀπήνεγκαν 10,000 φρ. Ἡ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως εἰσπραχθεῖσα ποσότης ἐπὶ πέντε ἡμέρας ἀνῆλθεν εἰς 633,000 φρ. ἡ σύνολος ἐκποιήσις τῆς βιβλιοθήκης θέλει ἀποφέρει ποσὸν, 5,000,000 φράγκα.

* * Περί τὰς ἐννέα χιλιάδας βραβεῖα διατελοῦσιν ἀζήτητα ἐκ τοῦ λαχείου τῆς ἐν Παρισίοις ἐκθέσεως, καὶ πρόκειται νὰ πωληθῶσι διὰ δημοπρασίας.

* * Παράσχημον βουλγαρικὸν ἱδρυθὲν ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου. Σύγκειται ἐκ πέντε κλάσεων, καὶ τὸ μετάλλιον φέρει ἐπιγραφὴν «Ζά Ζασλοῦγα»—δι' ἀξίαν—προσαρτάται δὲ δι' ἐρυθρὰς, λευκῆς καὶ πρασίνης ταινίας.

Ο ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΦΘΟΝΕΡΟΣ

Ἕνας Σουλτάνος μιά φορά Σελῆμ τὸ ὄνομά του συμβούλους εἶχε δυὸ ἔμπνους εἰς τὸ κατοικημὰ του ὑπερεπίμα δὲ αὐτοὺς καὶ πάντοτε ἐφίλει διὰ τὰς γνώσεις τὰς πολλὰς ἃς εἶχον οἱ δυὸ φίλοι. Ἀλλὰ τί θέλεις τὰ καλὰ καὶ τὰ πολλὰ τὰ πλούτη, ἐνῶ δυὸ ἐλαττώματα σπουδαῖα εἶχον οὗτοι!! Ὁ ἕνας ἐκλινε πολὺ εἰς τὴν φιλαργυρίαν ἔς τὸν φθόνον δὲ ὁ ἕτερος καὶ εἰς τὴν πονηρίαν. Μαθὼν αὐτὰ ὁ βασιλεὺς, τ' ἀχρεῖα σφάλατά των, νὰ μετατρέψῃ ἠθέλησεν εἰς προτερήματά των. ἠθέλησε δὲ καὶ νὰ ἰδῇ ἀπὸ τὰ δυὸ ποῖον ἐλαττώμα ὑπερτερεῖ τοῦ ἄλλου, ὡς γελοῖον. Καὶ διὰ τοῦτο μιά φορά, ἐνῶ ἦσαν συνηγμένοι, καὶ διὰ τὰ πολιτικά ὠμίλουν οἱ καυμένοι, τοὺς ἐρωτᾷ ἐπὶ σκοπῇ καὶ ἐν ταῦτῃ τοὺς λέγει, ὅτι κι' ἂν τοῦ ζητήσωσι νὰ τοὺς δωρήσῃ μέλλει διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις των, ἃς ἔκαμον φρονίμως αὐτῷ, ἐπὶ πολὺν καιρὸν, συνάμα καὶ ἐντίμως, ὅμως μὲ τὴν σημειώσιν, ἂν ἑκατὸν ζητήσῃ φλωριά, ὁ πρῶτος ἐξ αὐτῶν, τριπλᾶ θενὰ χάριση ἔς τὸν δεύτερον ἀπὸ αὐτοῦς, ὅστις δὲν θὰ μιλήσῃ· κι' ὁ πρῶτος ἀπ' τὴν θλίψιν του ἂς μὴ μετανοήσῃ.

Ἐκπληχθέντες κάπως οὗτοι δι' αὐτὸ τὸ πρόβλημα του, συνεσκέπτοντο τί πρέπει νὰ εἰποῦν ἔς τὸ ζήτημὰ του καὶ μὲ σκέψιν πολλῆς ὥρας, κι' ἄρκετὴν ἀμηχανίαν ἀπεφάσισαν καὶ εἶπον νὰ τοὺς δώσῃ διορίαν ἑξ ἡμέρας, καὶ μὲ τοῦτο ἴσως, ἴσως ἡμπορέσουν εὐκολώτατα τὸ θέμα τοῦτο νὰ ἔμπερδεύσουν. Συγκατένευσεν εἰς τοῦτο, καὶ τοὺς εἶπε «πορευθεῖτε» ὁ Σελῆμ Σουλτάν χαρίεις, «καὶ ὡς πρέπει λογισθεῖτε». Ἀνεχώρησαν οὖν οὗτοι καὶ ἐπέιγον ἔς τὴν οἰκίαν ὁ καθεὶς, ἔχων ἐντὸς του τὴν αὐτὴν ἀνησυχίαν ἔλεγον ἔς τὸν ἑαυτὸν των, καὶ ἐσκέπτοντο ἰδίᾳ:

Ἄν ἐγὼ πρῶτος τομῇσω καὶ ζητήσω χίλια γρόσια ὁ ἀκόλουθος θὰ λάβῃ τὸ τριπλὸν μου εἰς τὰ τόσα, καὶ γιὰ τοῦτο δὲν συμφέρει νὰ μιλήσω ἐγὼ πρῶτον ἀλλ' ἂν θέλῃ ἄς μιλήσῃ ὁ ἀκόλουθος μὲ τρόπον τῶρ ἃς ἔλθωμεν ἔς τὸν ἄλλον, τί νὰ σκέπτεται ἑκείνος τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς ἐκθέτει εἰς τὸν νοῦν του φεῖ! κ' ἐκείνος, Ἄς σταθῶμεν ἐδῶ τώρα, καὶ ἃς ἴδωμεν τὸν Ἀρῆ ποῖον θέλει εἰς τὴν μάχῃ διὰ νὰ βγάλῃ παλληκάρι... Τέλος πάντων ἡ ἡμέρα ἡ ῥηθεῖσα πλησιάζει· κι' ἕκαστος τῶν ἀντιπάλων τὰ δικά του ἐτοιμάζει· ἡμερώνει πλέον αὐτὴ καὶ ἐμπρὸς εἰς τὸν Σουλτάνο ἔρχονται οἱ σύμβουλοί του, γιὰ νὰ ποῦν περὶ τῶν ἄνω. Πλησιάζει τότε ἕνας· καὶ εἰςέυρετε ποῖος εἶναι; ὁ τὸν φθόνον τρέφων μέσα εἰς τὸ σῶμά του... καὶ μείνει ἀναγνώστα, γιὰ ν' ἀκούσῃς τί θὰ εἴπῃ, τί θὰ κάμῃ, καὶ νὰ μάθῃς, ὁ κακοῦργος πάντοτε πρὸς πόσον χάνει! πλησιάζει καὶ τοῦ λέγει: ἀπολυχρόνι Σουλτάνε ἔλυσαι τὸ ζήτημά σου, ἀποφάσισε καὶ κάνε, ἐγὼ πρῶτος θὰ ζητήσω, καθὼς εἶπες ὅτι θέλω, σὺ δὲ θὰ τελέσῃς πάντα εὐχαρίστως ὅτι λέγω. Τὸ ὁμᾶτί μου τὸ ἕνα, πιθυμῶ νὰ διατάξῃς νὰ ἐβγάλουν μὲ περῶνην, καὶ τὰ κάλιστα θὰ πράξῃς».

Μπᾶ!!! τί μὲ λέγεις ὦ κακοῦργε;
τί μὲ λέγεις φθονερέ;
τί μὲ λέγεις νὰ σοῦ βγάλω
τὸ ὁμᾶτί πονηρέ!

Γιὰ νὰ βγάλω ἐπομένως τοῦ ἑτέρου καὶ τὰ δύο; καὶ νὰ μείνῃ ἀκολούθως ὁ ταλαίπορος ἔς τὸ κρύο; Ἐνίκησες ὦ φθονερέ, καὶ μὲ δικαίωμα σου μὰ, δὲν θὰ πράξω ὅτι λὲς ἔς αὐτὸ τὸ ζήτημά σου· γιὰτί ἐγὼ ἀπέβλεπα εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν δύο σας συμβούλων μου, κι' ὅχι ἔς τὴν δυστυχίαν· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐνίκησες παρ' ἡ φυλαργυρίαν λάβε ὡς χάρισμα αὐτὰ τὰ χίλια φλωρία ἃς λάβῃ καὶ ὁ ἕτερος, τοὺς εἶπεν ὁ Σουλτάνος ἃς λάβῃ τὸ τριπλάσιον, ἀπὸ ἐσὲ ὁ ἄλλος· κι' ἐγὼ μόνον ἐπεθύμουν νὰ συγκροῦσά τὰς κακίας αἰτίνας εἰς τὰ ἐντόσθια μετὰ ἄκρας ἡσυχίας ἐμφολεῦσιν, καὶ τρυγίζουν αἰωνίως τὰς καρδίας τὰς ἀθώας τῶν ἀνθρώπων, μετὰ πάσης πανουργίας. Καὶ ἐκ τούτου εἶδον ὅτι, πῶς ὁ Φθόνος ὑπερέχει τῆς Φιλαργυρίας μᾶλλον, καὶ οὐαὶ αὐτὸν ποῦ ἔχει.

Ἐν Σμύρνῃ κατὰ Μάιον τοῦ 1879.

ΑΗΟΣΤΟΛΟΣ Μ. ΚΟΥΜΑΡΙΑΝΟΣ.

ΛΟΥΚΗΣ ΛΑΡΑΣ ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Βικέλα. 1879.

Διήγημα· ἐκδοθὲν ἐν Παραρτήματι τῆς «Ἑστιας». Ἡ ἱστορικὴ βάσις τοῦ διηγήματος ἡρύσθη ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἐκ τῶν δυστυχημάτων καὶ περιπετειῶν τῆς ἐπαναστατικῆς τῆς Χίου καταστροφῆς.

— Τὸ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ τῆς Ἀθηναίδος ποίημα ὑπὸ τῆς Σ. Λεοντιάδος ἡρύσθημεν ἐκ τοῦ ἐν Κων/λεῖ ἐκδιδομένου περιοδικοῦ ὁ «Ἑρμῆς».